

0000000000

மனிதனுக்குப் பொருளாதார நோக்கினகைக் கற்பித்து மமேப்டுத்தி அவனை நாகரீக வளர்ச்சியை நோக்கி நடபையிலச் செய்வதை உழவாகும். தமிழக வரலாற்றின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அவை ஒன்றினை ஒன்று மிஞ்சியும், ஒன்றோடும் ஒன்று இணைந்தும் வளர்ந்துள்ளன. உழவு என்பது நிலம் சார்ந்த உற்பத்தித் திறனாகும். உழவைப் பற்றி கருத்தின் அடிப்படையில் உழவு என்பதும் சொல் பிறந்திருக்க வேண்டும். உழவர், சதுரத்தர், வளமையர், களமர், மழையர், வளோளர், ஏரின் வாழ்நர், காரகளர், புனைஞர், பின்னவர், கடையர், தொழுவர், மளளர் என்று பல பெயர்களால் சங்க இலக்கியங்களும், நிகண்டுகளும் உழவர்களுக்குத் தருகின்றனர். தொடக்கத்தில் வளோளர் என்ற சொல் பெருந்தகையாளர் என்ற பொருளில் பயன்பட்டும் பிறகு உழவர்களைக் குறிக்கத் தொடங்கியது. இன்று விவசாயிகள் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுகளிலும் இச்சொல் பயன்படவில்லை. எனவே இச்சொல்லை பின்னாளில் வழக்கிற்கு வந்ததாகவே கொள்ள முடியும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த உழவினை காலந்தோறும் எவ்வாறு வளர்ந்தனர் என்பதைப் பற்றி விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

உழவின் தொன்மை

உழவாத் தொழிலின் தொன்மையைப் பற்றிப் புறநானூறு பாடல் பின்வருமாறு விளக்குகின்றது. அவை,
“உணவு என்பதுவது
நிலத்தொடும் நீ ருமீ ரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டும்”
(புறம் பா.எண் 18)

என்ற இப்பாடலில் இவ்வாடல் நீ ரின்றி அமையாது உணவால் அமைவது உணவையே மூதன்மையாகவும் உடையது, உணவு தந்தவர் உயிரைத் தந்தவர். எனவே உணவு என்பதுவது நிலத்தொடும் நீ ரும் ஆகும் என்று கற்றுக்கொள்ளுகின்றது. மனிதனுக்கு இன்றியமையாத தேவையான உணவு தொடக்க நிலையில் தேடப்பட்டும் சகேரிக் கப்பட்டது. அடுத்த நிலையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. தொடக்கநிலையில் இயற்கையாக விளங்கும் பழங்கள், கிழங்குகள், வரகம், மிங்கில் அரிசி முதலியவை உட்கொள்ளப்பட்டனர். உணவைச் சேமித்து வைத்திருந்து உண்ண வேண்டி வந்த போது உணவு தேடல் நிலையிலிருந்து உற்பத்தி நிலைக்கு மாறியது இந்நிலையில் கடினமான நிலம் கிளர்ப்பட்டு வித்திடப்பட்டது. மழைநீர் பயன்படுத்தப்பட்டது. உற்பத்தி அதிக அளவில் தேவைப்பட்ட போது ஆற்றோரப் பகுதிகளாகக் குடியேறி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டனர். இந்த முறையில் தான் உற்பத்தி வளர்ந்தது என்பதை அறிய

முடிகின்றது. 00000000 00000

சங்ககால நிலவககைளாகப் புலம், பின்புலம், கரம்பை, வயல், கழனி, சிறு, துடவை, பழனம், பனை போன்றவை திரிய வருகின்றது. பின்புலம், கரம்பை முதலியவை கடும்பையான நிலங்களாகும். இவை உழுகோல், மணவெட்டி ஆகியவற்றால் கிளரப்பட்டும் பண்படுத்தப்பட்டன. கலப்பையைச் சொல்கின்ற பெரும் பாணாற்றுப்படை கொழும்புமகம் உடும்பின் முகம் போலவும், மலே பகுதியான கலப்பையானையின் துதிககை போலவும் இருந்தது என்பதை,

“பிடிவாய் அன்ன மடிவாய் நாஞ்சில
உடும்பு முகமுழுகுக் கொழும்புமக ஊன்றி
தொடும்பு எறிந்து உழுத துளர்பு துடவை”
(பெரும் பாணாற்றுப்படைஅடி எண் 199-201)

என்ற இப்பாடலில் உழவாத தொழில் நன்கு நடபையின்ற பெரிய எழுதுகளை வீட்டின் வாயிலிலேயே நுகத்திற்ப10ட்டிக் கொண்டு சனெறு பிடியானையினை; வாயை ஒத்த வளநைத் வாயையுடைய கலப்பையை, உடும்பு முகம் போன்ற முழுக்கொழு மறையும்படி அமுக்கி வளையை உழுது சிதைத்து பின்னர்க்களைக் கொட்டால் களைகளைக் களைந்து பயிர் விளவைப்பார்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

முதலில் நில உற்பத்தி அவரவர் தவேகைக்கு மட்டும் செய்ப்பட்டது. மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் காரணமாகவும், பெரூள் ஈட்டல் நோக்கத்தாலும் தவேகைக்கும் மலோக வணிக நோக்கில் அதிக உற்பத்தி மறே கொள்ளப்பட்டது. வளேரகளும், வளேந்தர்களும் நில உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் கருத்தபினறினர். மலேயும் நிலங்கள் சாகுபடிக் கு உட்படுத்தப்பட்ட போது நடுஞ்செழியன் போன்ற மன்னர்கள் நீர்நிலைகளை உண்டு பண்ணினர் என்பதை,

“நிலன் நளி மருங்கில் நீர்நிலை பெருகத்
தட்டோர் அம்ம, இவண் தட்டோரே
தள்ளாதோர் இவண் தள்ளாதோரே”
(புறம் பா.எண்.18)

என்ற இப்பாடலில் நிலம் குழிந்த இடங்கள் தோறும் நீர்நிலைப் பெருகச் செய்தல் வணேட்டும். அவ்வாறு நிலத்தூடன் நீரகை கட்டியோர் இவ்வலகில் நிலகைக் குமாறு தன் பெயரை உலகள்ளவரை நிறுத்திய புகழை அடவைர். நீர் வளம் இல்லை என்றால் நலை விளயைத்து அதனால் வறட்சியுற்றுப்பஞ்சம் நரேம். அதனால் நீர் வளத்தை பெருக்கினால் செல்வம் பெருகும் என்று கபுவதை அறிய முடிகின்றது.

சங்ககாலத் தமிழகத்தில் காவிரி, வகை, ஆன்பெரூநை, பெரூறு, சயோறு போன்ற ஆறுகள் நீர்ப்பாசன வசதிகளைத் தந்தன. சூழி சூற்றிய விளகைகழனி என்னுமளவாகுக் கு நீர் மிகுதியாகக் கிடத்தைது.

கயம், குளம், குட்டம் போன்ற நீர்நிலைகள் ஆறில்லாத பகுதிகளில் பயன்பட்டன. ஏற்றம், அகலாம்பி என்னும் கருவிகள் இறவபை பாசனத்திற்குப் பயன்பட்டன. நீரில்லாத கிணற்றில் நீரிறகைக் கும் போது முகவகைகள் நீரமை முகக் காது தொங்கிய நீண்ட கயிரயை முகந்தன என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

சங்கம் மருவிய காலத்தில் உழுதொழில் பெருஞ்சிறப்படைந்தது என்பதை,

காட்சியளித்ததன் கரையில் எண்ணிறந்த தடாகங்கள் கட்டியதை தளவாய்புரசுச் சபைப்பேடு குறிப்பிடுகின்றது. ஆறுகளிலிருந்தும், குளங்களிலிருந்து கால்வாய்கள் எடுக்கப்பட்டது இதைத் தவிர மழைநீர் மலமும் குளங்கள் நிரம்பியிருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

000000 0000 00000

சோழர்களும் தமிழக உழைத்தொழிலாளர்க்குப் பொற்காலம் என்று சொல்லலாம். பெருந்தியான காவிரி சோழநாட்டை வளப்படுத்தியது. குடகு முதல் பம்புகார் வரை பாயும் காவிரி நதியைச் சோழர்கள் பெற்றிருந்தனர். குரிகால் சோழன் பொன்னிக்கரை கண்ட ப10பதி என்று அழகைக் கப்படுகின்றான். மலவரூலா போரிட்டுக் காவிரியைச் சோழ நாட்டிற்குள் தடையில்லாது பாயச் செய்த சோழனைக் குறிக்கின்றது. கல்வெட்டுகளில் காவிரி, பழங்காவிரி, மறே காவிரி, கொள்ளிடம், பாலாறு, கெடிலம், நோகா ஆறு, வண்ணாறு, பெண்ணை, தன்பொருநை, வகைகை என்ற பல ஆறுகள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடதைத் திருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

00000000000 0000 00000

சோழர் கால உழவு முறைகள் விஜயநகரர் அரசர்கள் காலத்திலும் பின்பற்றப்பட்டன. எனினும் சோழர் காலத்தில் உழவு, மற்ற வணிகம், தொழில் முதலிய சமுதாயக் கட்டுறுகளை மிஞ்சியிருந்தது. ஆனால் விஜயநகரர் காலத்தில் தொழில், வணிகம் முதலியவை உழவினை மிஞ்சியிருந்தன என்று கிறலாம்.

விஜயநகரர் அரசர் காலத்திலும் பெரிய பெரிய ஏரிகள் வட்டப்பட்டன. ஆவகை சமுத்திரம் என்றும் அழகைக் கப்பட்டன. காஞ்சிபுரம் அருகில் தனெக்கேரியில் தாதாசாரியார் ஒரு பெரிய ஏரியை தாதா சமுத்திரம் என்ற பெயரில் உதமடகைகள் உடையதாக கிறியுள்ளார். இவர் இங்கு ஆஞ்சநயேர் கோயில் ஒன்றையும் கட்டியுள்ளார். ஏரிகளைப் பராமரிப்பதற்காக ஏரிக் கட்டமை, ஏரிகுழி, ஏரி மீன்பாட்டம், ஏரிப்பாசி, வலேக குழிப்பணம், வாசல் குழிப்பணம் முதலிய வருவாய்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

0000000000

மனிதனுக்குப் பொருளாதார நோக்கினைக் கற்பித்து மமேப்படுத்தி அவனை நாகரீக வளர்ச்சியை நோக்கி நட்பையில்ச் செய்தவை உழவையோகும். அத்தகைய உழவாத தொழிலை ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் அதாவது சங்ககாலம், சங்கம் மருவிய காலம், பல்லவர் காலம், பாண்டியர் காலம், சோழர் காலம், விஜயநகரர் காலம் என ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் உழவாத தொழிலை வளர்ப்பதற்கு பாடப்பட்டுள்ளனர். உழவாத தொழில் செய்வதற்கான நீர்பாசனங்களை அமதைத்து உழவாத தொழிலை வளர்த்ததை இக்கட்டுரை மலம் அறிய முடிகின்றது.

00000000 000000000

1. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் - புறநானுறு மலமும் உரையும்
2. கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் - பத்துப்பாட்டு மலமும் உரையும்
3. தமிழண்ணல் - திருக்குறள்
4. க.நா. சுப்பிரமணியம் - பள்ளன் கோயில் சபைப்பேடு

* 0000000000000000 :- 00000000 0.00000000000000,0 00000 0000000000000000,0 00000 000000 000000000,0

□□□□□ : □□□□□□□□□□□□ □□□□

Written by - முனவைர் வ.சந்திரசகேர், கௌரவ விரிவுரையாளர், அரசு கலகை கல்லரி, பரமக்குடி.-
Monday, 07 October 2019 08:39 - Last Updated Monday, 07 October 2019 08:42

□□□□□□□□□□ .-